

Đêm viễn xứ

Nhạc : Huỳnh Công Trí

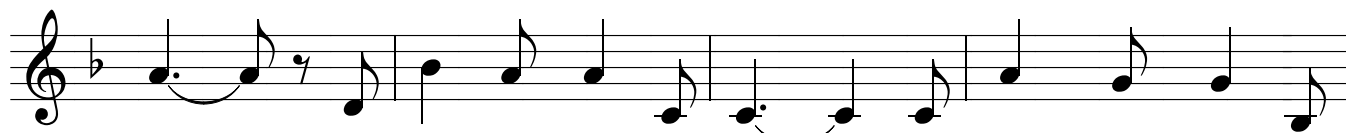
Lời: Vương Ngọc Long

Đêm trăng buồn bỗng thương quê xa, khung trời thơ luyến nhớ âm

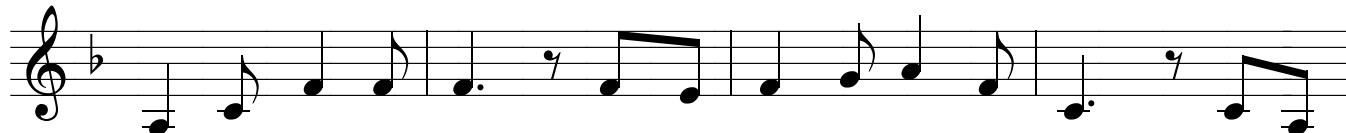
thâm Sương lạnh giữa đời thông vi vu, nghe sầu dâng mảnh hồn thốn

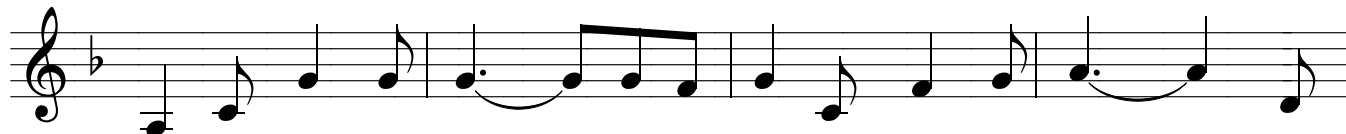
thức. Tình khúc ngân vang điệu buồn Quạnh vắng không gian mịt

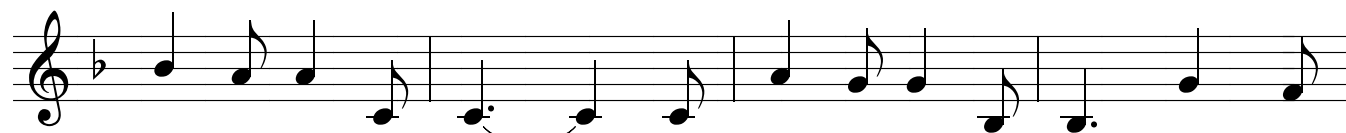
mùng, tiếng ca dao xa xăm vọng về. Ánh trăng

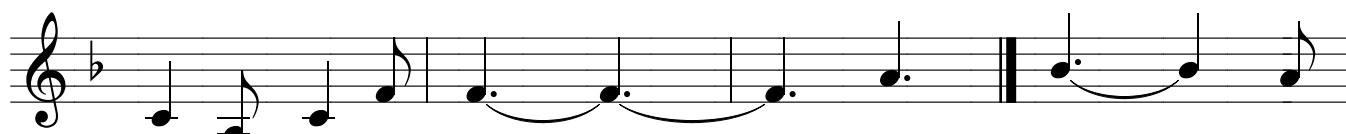
mờ màn đêm âm u nghe điệu ru tê tái thần thờ, ngỡ mẹ

về ngoài hiên sương rơi, nghe hồn sao bàng hoàng ngơ ngác. Thầm

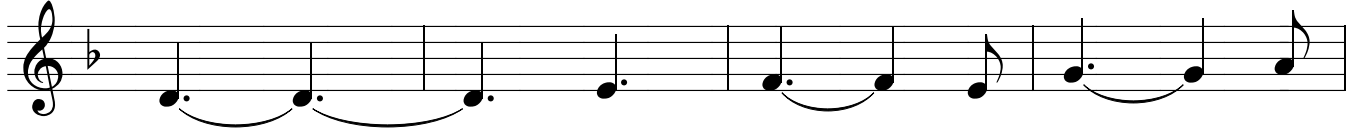
nhớ quê xa bồi hồi, Người bỗng cô đơn lệ trào xót thương

từng ngả đường ly hương. Nhiều đêm năm

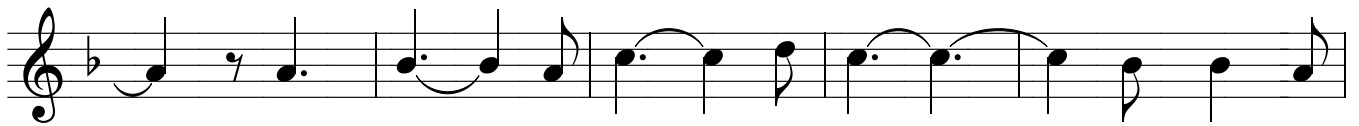
ôm bóng trăng lấp lánh trong đêm hư vô chập

chùng. Đàn tơ vọng khúc thờ

than Chát ngắt dăng dầy niềm đau ly khách.

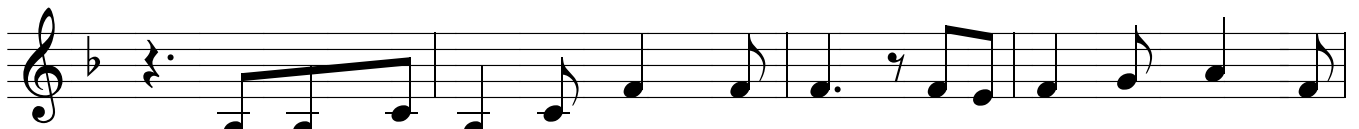
Nhiều đêm ngời thao thức mơ bóng dáng quê

hương thân thương dịu hiền. Giọng ca biệt ly xốn

xang, ngày thơ xa rồi cuộc đời gian nan.

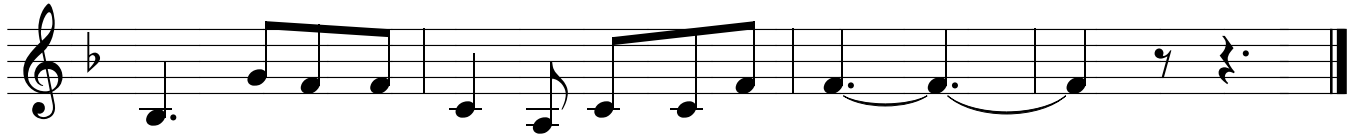
Đà Thành khung trời còn xanh không em? Sao ở đây sương tuyết giăng

đây. Đà Thành sông Hàn dò ngang vui không? Sao ở đây màn đêm hiu

hất Còn bóng ai đang đợi chờ Tình nhớ quê hương dạt

dào, xót xa cung đàn chỉ còn điệu lý tan...